

Frequenter men.iri conuenit eo q non bene
 exponitur termini secundū ppositionem.
Non oportet semp terminos querere nomine
 exponi. quia sepe erunt termini quibus pro
 positum non est nomen.
In omnibus predicatis ad extremā maius re
 duplicatio est ponenda.
Bonum quoniam bonū predicare de iusticia
 falsum est z non intelligibile.
De facilioz sit terminozū expositio oportet acci
 pere nomina que valeant pro nominibus z
 orationes pro orationibus.
Non oportet arbitrari propter expositionē ali/
 quid accidere incoueniens.
Exempla ponimus: non quod ita sit. sed vt sen
 tiant adiscetes.
Non idē significat: esse nō albū. z nō esse albū

Secundi priorum.
Et falsis bene sequitur verū. sed ex ve/
 verū. nō ex falso verū: ex vero nihil nisi verū
Ad idem affirmatū vel negatū. nō sequit idēz
Petere quod est in principio: est quādo nō de
 monstrat ppositū quod sit quattuor modis.
 primo quādo non demonstrat omnino pro/
 positū. scdo qñ demonstrat p ignotiora. tertio
 quando demonstrat per ea que equaliter sūt
 ignota. quarto qñ demonstrat p̄us p̄ posteri
Si cōclusio est falsa: oportet aliquā premissarū
 esse falsam.
Elenchus est syllogismus contradictionis.
Cōtingit scire i vniuersali ignorādo i p̄culari
Nullum sensibilitū cum extra sensum sū scimus
Scire tripliciter dicitur similiter decipi.
Nihil p̄hibet scire z decipi circa idem.
Quando extrema conuertuntur: necesse ē me/
 diū conuerti ad vtrūqz.
Magis eligendū magis fugiendo opponitur.
 z minus minorz.
Magis eligendū est bene agere: q̄ agere. vñ
 magis eligenda est voluntas sine actione:
 quā actio sine bona voluntate.
Dilectio magis eligēda est q̄ cōiū. qz dilectio
 sit secundū bonā volūtate: z cōiū s̄m actū
 corporalem.
Omnis concupiscentia z artes sūt p̄pter hoc
 quod optimū est. i. p̄pter finem.
Omnē quod est sine colera longeuum est.
Exemplum est quando medio extremū inesse

ostenditur per id quod est simile tertio.
Inductio est quando ex omnibus indiuiduis
 extremū ostenditur. inesse medio.
Istantia est. ppositio cōtraria. ppositio. nō.
Entimema p̄stat ex hycoibus z signis. hycos
 est ppositio p̄pbabilis.
Probabile est quod sc̄it esse factū: vt i plurib
Vnde hycos est. ppositio: quādo sc̄it esse facta
 vt in plurib⁹ vt odire odietes amare amātes
Silogismus est necessarius: vel probabilis:
 vel demonstrabilis.
Per signa corporis nobis nota. sillogizamus
 dispositiones anime nobis ignotas vt oscu
 dere parientē eo q lac habeat.
Prodigū dicunt esse quod scire facit.
Naturas rerū cognoscere est possibile.
Aristotelis regule hic sunt posite z verba.
Ex suis duobus libris posteriorum cum
 eius sententia z doctrina.

Et primo ex libro primo.
Omnis doctrina z ois disciplina intel/
 lectiua. ex p̄cristenti sit cognitione.
Tam sillogismus q̄ inductio per prius notam
 faciunt doctrinam habere.
Exemplum est inductio. i. incompleta. entime/
 ma vero sillogismus dicitur. i. perfectus.
Aliq̄ necessaria sūt p̄cognoscere dupliciter. s.
 quia sunt z quid dicitur per nomen.
Et ē quid sit nominis z quid rei.
De dignitate oportet p̄cognoscere qz est. s.
 vera. **D**e passione quid dicitur per nomen.
De subiecto autem vtrūqz p̄cognoscere oportz
 vnde hic habem⁹ q̄ due sunt p̄cognitiones
 z tria p̄cognita: que sunt subiectuz: passio:
 z dignitas: **I**tem habemus q̄ in qualibet
 scientia oportet p̄supponere subiectuz esse
 z quid significat ipsum. sed de passione nō
 oportet p̄supponere esse. s̄z tm̄ qd significet.
Omnē de quo contingit aut affirmare: aut ne/
 gare: verū est quia est.
Maior prius conclusionē cognoscitur z tem/
 pore z natura minorz vero. simul cognoscitur
 tempoze. natura vero prius: conclusio vero
 per se z non per aliquid mediū cognoscitur
 esse sub vniuersali in maiorz.
Quod aliquis addicat hoc ipsum sc̄it: qd autē
 non z nescit ipsum. **N**escit eni ipsum in soz
 ma. p̄pria. i. actu: bñ sc̄it ipsū potētia i virtute
Qui sc̄it triangulum habere tres equales duo